

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Fénysugár a hálózatban**

1. Fénysugár a hálózatban

Nap-Imre

A szervizajtó csikordulva nyílt ki, és a nyílásban egy megtört, mocskos munkaruhát viselő alak zuhant előre. L656 volt az, a szomszédos szektor menekültje, akinek az azonosítóját már órákkal ezelőtt letiltotta a központi hálózat. Zihálása éles, asztmás zörejként töltötte be a szűk teret, mögötte a járat homályában felizzott az Őrszemek közeledő keresőfénye.

Alinda önkéntelenül hátralépett, de János nem tétozott. Ahelyett, hogy feladta volna a rendszer által selejtre ítélt jövevényt a saját energiakeretének növelése érdekében, megragadta L656 vállát, és a gőzölgő dinamó védelmező takarásába húzta. Saját megégetett, vérző tenyerével zárta le a szervizajtó kézi reteszét, kizárva a vakító fénynyalábot. A tette közvetlen életveszélyt jelentett: a kolónia törvényei szerint a nem regisztrált egyed elrejtése azonnali árammegvonással járt.

– Hagyod, hogy megmentse? – suttogta Alinda, miközben tekintetét János elszánt arcára tapasztotta.

– Nem hagyhatom, hogy elnyelje a sötétség – felelte János halkán, de szilárdan. – Ha az emberséget feláldozzuk a puszta túlélésért, akkor már most sem élünk.

Alinda mellkasában meleg hullám csapott fel. Eszébe jutottak a nagymama meséi az ingyenes, mindenki számára elérhető napfényről és a szabad emlékekről. János kiállása nem céltalan kockázatvállalás volt, hanem a bizonyíték arra, hogy a szürke falakon túl is létezhet egy másik világ. Egy olyan világ, amelynek kapuját az emberi jóság nyitja meg.